

รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษา
ตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับ
ประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

The Model of Integrated Strategy Development of School Administration based
on Buddhist Science and Creative Technology for Small-Sized Elementary
Schools under the Primary Educational Service Area Office in the Northeast

พรทิwa ชนะโยธา¹, พระเมธีวชิราภรณ์² และ ธงชัย สมบูรณ์³

Porntiwa Chanayotha¹, Phrametheewatcharaphorn² and Thongchai Somboon³

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

³คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

^{1,2}Faculty of Education Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus, Thailand

³Faculty of Education Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: ¹Porntiwa.cha@mbu.ac.th

Received September 26, 2024; Revised November 13, 2024; Accepted March 10, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก 2) พัฒนารูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก และ 3) ประเมินรับรองรูปแบบที่สร้างขึ้น รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา กรอบการวิจัยใช้แนวคิด กลยุทธ์ การบริหารสถานศึกษา หลักทางพุทธศาสตร์ และเทคโนโลยีสร้างสรรค์ พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ครู จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถามสภาพการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ 2) แบบสัมภาษณ์ แนวทางการพัฒนากลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับ

เทคโนโลยีสร้างสรรค์ 3) แบบประเมินรับรองรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สถานศึกษามีความต้องการจำเป็นในการบริหารแบบพุทธศาสตร์และเทคโนโลยีสร้างสรรค์ในภาพรวมระดับสูง $PNI_{modified}$ 0.340

2. ผลการพัฒนารูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ มีกลยุทธ์หลัก จำนวน 11 กลยุทธ์ ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ 3 กลยุทธ์ ด้านการบริหารงบประมาณ 3 กลยุทธ์ ด้านการบริหารบุคคล 3 กลยุทธ์ ด้านการบริหารทั่วไป 2 กลยุทธ์

3. ผลการประเมินรับรองรูปแบบกลยุทธ์ที่สร้างขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งด้านความเหมาะสม (4.45) และความเป็นไปได้ (4.31)

องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้ ศึกษาธิการจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำผลการวิจัยไปใช้วางกลยุทธ์ เพื่อบริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ตามแนวพุทธศาสตร์ร่วมกับเทคโนโลยีสร้างสรรค์

คำสำคัญ: เทคโนโลยีสร้างสรรค์; การบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์; โรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก

Abstract

This article aims to 1) study the management conditions of educational institutions based on Buddhist principles and creative technology in small primary schools, 2) develop an integrated strategic model for educational institution management based on Buddhist principles and creative technology for small primary schools, and 3) evaluate and certify the created model. The research followed a research and development (R&D) approach, using concepts and processes of strategic management, educational administration, Buddhist principles, and creative technology as the research framework. The research area covered small primary schools under the Office of Northeastern Primary Educational Service Area in Thailand. The sample group consisted of 400 school administrators, acting administrators, and teachers selected by stratified random sampling. The research tools used included 1) the questionnaire on the management conditions of educational institutions based on Buddhist principles and creative technology, 2) the interview form on developing integrated strategies for educational institution management based on Buddhist principles and creative technology, and 3) the evaluation of certification for the integrated strategic model for educational institution management based on Buddhist principles and creative technology. Data analysis was conducted by using frequency, percentage, mean, and standard deviation for quantitative research, and content analysis for qualitative research.

The research findings revealed that: 1. The schools required a management based on Buddhist principles and creative technology in a high overall with a PNI-modified value of 0.340.

2. The result of development of the integrated strategic model for educational institution management based on Buddhist principles and creative technology stated in 11 primary strategies, comprised of 3 strategies each: academic management, budgeting management, human resources management; and another 2 of general management.

3. The evaluation of certification for the created strategic model was found at a high level, both its appropriateness (4.45) and feasibility (4.31).

Throughout the body of knowledge of this research, provincial education authorities and relevant agencies are capable of taking advantages for planning policies aimed at developing small primary schools in the management based on integrating Buddhist principles with creative technology.

Keywords: Creative Technology; School Administration Based on Buddhist Principles; Small Primary Schools

บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีของประเทศไทย พ.ศ.2561–2580 (Announcement on the National Strategy , 2018) ต้องการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ให้เป็นคนเก่ง ดี มีคุณภาพ เชี่ยวชาญการใช้เทคโนโลยี มีสมรรถนะการทำงาน รวมถึงภาครัฐต้องปรับตัวเพื่อปรับเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี อย่างมีธรรมาภิบาล โรงเรียนขนาดเล็กจึงต้องปรับตัวให้ทันความเปลี่ยนแปลง ประเทศไทยมีโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 15,158 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.75 ของโรงเรียนทั้งหมด และในพื้นที่ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนถึง 7,019 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 46 ถือได้ว่ามากที่สุดในประเทศ (Office of the Basic Education Commission, 2023) โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือที่กระจายตัวอยู่ในท้องถิ่นและประสบปัญหาทั้งทางด้านบุคลากร ผู้สอน นักเรียน และปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำระหว่างชุมชนเมืองและชนบท อีกทั้งหลังสถานการณ์โควิด 19 ได้มีการย้าย กลับถิ่นฐานของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น และจากนโยบายทิศทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย พ.ศ. 2561 (Office of the Education Council, 2017) พบว่า สาเหตุที่คุณภาพการจัดการศึกษาลดลง เนื่องจากครูมีภาระงานอื่นมาก รวมถึงครูสอนในรายวิชาไม่ตรงกับสาขาที่สำเร็จการศึกษา

กลยุทธ์การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับโรงเรียนขนาดเล็กจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจจากการศึกษาของ Choomponla et al. (2014) พบว่า การยุบหรือควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กไม่ใช่แนวทางแก้ปัญหาที่สำเร็จ แต่ต้องสร้างคุณภาพ มีการบริหารจัดการที่ดีผ่านผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐานมีแผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก (พ.ศ. 2562–2565) คือ การจัดการศึกษา เพื่อความมั่นคง สร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม (Ministry of Education, 2021)

การบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์ เป็นแนวทางหนึ่งเพื่อทำให้เกิดบริหารจัดการที่ดี ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 4 หลักการ คือ 1) สัปปริยธรรม 7 คือ ธรรมของคนดี 2) หลักการสื่อสาร 4ส. สันติสนทนา สมาทปนา สมุตเตชนา และ สัมปหังสนา 3) หลักพรหมวิหาร 4 คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา และ 4) สังคหวัตถุ 4 ธรรมอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข หลักการเหล่านี้สามารถนำมาบูรณาการ กับ งานทางด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป (Ngamprakhon, 2017; Chamnakeaw & Podapol, 2024) นอกจากความดีงามแล้ว การบริหารจัดการให้มีความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ คือการนำแนวคิดของเทคโนโลยีสร้างสรรค์มาใช้ในการแก้ไขปัญหา ช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพการทำงาน และลดเวลา (Mader & Eggink, 2014) เมื่อรวมหลักการทั้งสองมาใช้ในการสร้าง กลยุทธ์สำหรับการบริหารโรงเรียนทำให้เกิดการบูรณาการทั้งทางความเจริญทางจิตใจและทางวัตถุ

โดยในบทความนี้เป็นการนำเสนอผลจากการวิจัย การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษา การ พัฒนารูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการ รวมถึงประเมินรับรองรูปแบบกลยุทธ์ที่สร้างขึ้น เพื่อนำไปสู่การ สะท้อนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนนโยบายเพื่อพัฒนาโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็ก ให้เกิดการสร้างคนทั้งระบบให้มีความรู้ควบคู่กับคุณธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ของ โรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก
2. เพื่อพัฒนารูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์ กับ เทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก
3. เพื่อประเมินรับรองรูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับ เทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดกลยุทธ์ในการบริหารโรงเรียน กลยุทธ์เป็นกระบวนการกำหนดทิศทาง โดยวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT แล้วนำไปสู่การวางแผนกำหนด นโยบายตามลำดับความสำคัญ การปฏิบัติ การติดตามผลการดำเนินงาน และการประเมินผล งานวิจัยที่

นำแนวคิดไปบูรณาการกับกลยุทธ์การบริหาร เช่น แนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน (Tianchaitat, 2021)

2. แนวคิดการบริหารสถานศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ด้านหลัก (National Education Act of (No.3) B.E. 2553) ดังนี้ 1) งานบริหารวิชาการ 2) งานบริหารงบประมาณ 3) งานบริหารบุคลากร และ 4) งานบริหารทั่วไป

3. แนวคิดหลักพุทธศาสตร์ที่นำมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาประกอบด้วย 4 หลักธรรมสำคัญ ได้แก่ 1) สัปปริสธรรม 7 ซึ่งเป็นคุณสมบัติของคนดี 2) หลักการ 4 ส. สันติสสนา สมาทปนา สมุตเตชชา และสัมปหังสนา 3) พรหมวิหาร 4 เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา 4) สังคหวัตถุ 4 ได้แก่ ทาน ปิยะวาจา อุตถจริยา และสมานัตตา (Thaimit, 2015; Faisong & Klomku, 2022; Chamnakeaw & Podapol, 2024)

4. แนวคิดเทคโนโลยีสร้างสรรค์เป็นการนำกระบวนการทางเทคโนโลยีมาแก้ปัญหาขององค์กร ผ่านการใช้ทรัพยากรเดิมหรือความร่วมมือข้ามศาสตร์เพื่อช่วยให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Mader & Eggink, 2014) และผู้นาองค์กรที่มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยี วิสัยทัศน์ และการพัฒนาวิชาชีพ ร่วมกับนวัตกรรม มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร (Hakan et al., 2016; Naser, 2020)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า แม้ว่าจะมีการศึกษากลยุทธ์การบริหารทั้งในและต่างประเทศ แต่ยังไม่การนำหลักพุทธศาสตร์ทั้ง 4 คือ สัปปริสธรรม 7 4 ส. พรหมวิหาร 4 และ สังคหวัตถุ 4 มาบูรณาการกับเทคโนโลยีสร้างสรรค์เพื่อสร้างกลยุทธ์ในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงการวิจัยและพัฒนา โดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย รายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยี สร้างสรรค์ ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก

ผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เพื่อกำหนดกลยุทธ์

1.1 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

ประชากร ที่ใช้ในครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร ครู ที่เป็นตัวแทนสังกัดโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7,019 โรงเรียน (Office of the Basic Education Commission, 2023)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ครู ที่เป็นตัวแทนสังกัดโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ จำนวน 400 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน มาจากกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 9 จังหวัด และตอนล่าง 7 จังหวัด กลุ่มละ 200 โรงเรียน โดยใช้สูตรกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Yamane ที่ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ซึ่งมากกว่าจำนวนเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้จำนวน 374 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า สอบถามบริบทสภาพการบริหารสถานศึกษาในปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน แบ่งออกเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ด้านการบริหาร ด้านละ 2 ท่าน และด้านพุทธศาสตร์จำนวน 1 ท่าน มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60–1.00 หลังจากแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น กับครูโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กจำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficient Alpha's Cronbach) เท่ากับ 0.875 แล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ คือ การหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยใช้ PNI^{Modified}

1.2 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 9 ท่าน แบ่งออกเป็น ตัวแทนผู้บริหาร ตัวแทนครูโรงเรียนขนาดเล็ก และตัวแทนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กลุ่มละ 3 ท่าน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานมากกว่า 5 ปี เกี่ยวกับการสอน หรือมีความรู้ด้านการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน แบ่งออกเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีสร้างสรรค์และการบริหาร ด้านละ 2 ท่าน และด้านพุทธศาสตร์จำนวน 1 ท่าน มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60–1.00 หลังจากแก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ คือ ความถี่ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม และจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ กลยุทธ์ SWOT Matrix กำหนดกลยุทธ์หลักและกลยุทธ์รอง แนวทางปฏิบัติ แล้วร่างรูปแบบ เพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็น ในการปรับปรุงรูปแบบฯ ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 ท่าน ที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหาร การศึกษา ด้านเทคโนโลยีสร้างสรรค์ และทางพุทธศาสตร์ ด้านละ 5 ท่าน มาสนทนากลุ่ม (Focus Group) ให้คำแนะนำร่างรูปแบบฯ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ เพื่อให้มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ ร่างรูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก และแบบบันทึกคำแนะนำร่างรูปแบบฯ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ คือ ความถี่ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 3 ประเมินรับรองรูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 15 ท่าน ที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหาร การศึกษา ด้านเทคโนโลยีสร้างสรรค์ และทางพุทธศาสตร์ ด้านละ 5 ท่าน เพื่อประเมินรับรองรูปแบบที่สร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมินรับรองรูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน แบ่งออกเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีสร้างสรรค์และการบริหาร ด้านละ 2 ท่าน และด้านพุทธศาสตร์จำนวน 1 ท่าน มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60–1.00 แล้วนำไปประเมิน ด้านความเป็นไปและความเหมาะสมของรูปแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ พบว่าสถานศึกษามีความต้องการจำเป็นในการบริหารแบบพุทธศาสตร์และเทคโนโลยีสร้างสรรค์ในภาพรวมระดับสูง $PNI_{modified}$ 0.340

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก

การบริหาร โรงเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ค่า PNI	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	แปลผล		
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน			เบี่ยงเบน มาตรฐาน			
1. การบริหารวิชาการ	3.051	0.586	ปานกลาง	4.314	0.531	มาก	0.414	1
2. การบริหารงบประมาณ	3.136	0.636	ปานกลาง	4.186	0.583	มาก	0.335	3
3. การบริหารบุคคล	3.001	0.560	ปานกลาง	4.099	0.521	มาก	0.366	2
4. การบริหารทั่วไป	3.417	0.511	ปานกลาง	4.250	0.464	มาก	0.244	4
รวมเฉลี่ย	3.135	0.590	ปานกลาง	4.201	0.532	มาก	0.340	

จากตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก ในภาพรวม มีค่าความต้องการจำเป็นในภาพรวมระดับสูง $PNI_{modified}$ 0.340 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอันดับหนึ่งคือการบริหารวิชาการ ($PNI_{modified}=0.414$) รองลงมาคือ การบริหารบุคคล ($PNI_{modified}=0.366$) และอันดับสาม คือ การบริหารงบประมาณ ($PNI_{modified}=0.335$)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ จากผู้ให้ข้อมูล จำนวน 9 ท่าน สามารถสรุปประเด็นสำคัญในแต่ละด้าน ดังนี้

การบริหารวิชาการ พบว่า ครูไม่ครบชั้น ควรนำสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ควรพัฒนาผู้เรียนควบคู่กับคุณธรรมจริยธรรม การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ควรเน้นทักษะชีวิต ความปลอดภัย และการเป็นคนดีในสังคม ควรพัฒนาทักษะและใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม

การบริหารงบประมาณ พบว่า งบประมาณจากส่วนกลางไม่เพียงพอ จำเป็นต้องหารายได้เพิ่มเติม ควรส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะผู้ประกอบการและรู้คุณค่าของเงิน การบริหารต้องโปร่งใส เน้นประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นหลัก การบริหารพัสดุ ควรรู้กฎหมาย และมีจริยธรรม และรักษาทรัพยากร

การบริหารบุคคล พบว่า โรงเรียนขาดครูเฉพาะทาง ควรจัดสรรตำแหน่งตามความต้องการ หรือครูที่สามารถสอนได้หลายวิชา ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครู การแบ่งปันความรู้และใช้ทรัพยากรร่วมกัน นอกจากนี้ ควรใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และพัฒนาจริยธรรมของบุคลากร

การบริหารทั่วไป พบว่า ควรสร้างเครือข่ายกับชุมชนและหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มศักยภาพการ

ดำเนินงาน การสื่อสารควรชัดเจนและสร้างสรรค์เพื่อให้การดำเนินงานมีทิศทางเดียวกัน มีบทบาทในการดูแลชุมชน ควรใช้เทคโนโลยีและช่องทางออนไลน์ในการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการพัฒนารูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก มีกลยุทธ์หลัก จำนวน 11 กลยุทธ์ ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ 3 กลยุทธ์ คือ 1) ยกระดับประสิทธิภาพการนิเทศการศึกษาโดยผสานหลักการทางพุทธศาสตร์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ 2) พัฒนาผู้เรียนด้วยการวิจัยตามหลักจริยธรรมและผลานการใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์ และ 3) พัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมีจริยธรรม ด้านการบริหารงบประมาณ 3 กลยุทธ์ คือ 1) ปฏิรูปการใช้เงินและงบประมาณอย่างเป็นระบบตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ 2) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสินทรัพย์และการจัดการพัสดุพุทธอัจฉริยะ และ 3) ปฏิรูปกระบวนการการจัดหารายได้และผลประโยชน์ตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ด้านการบริหารบุคคล 3 กลยุทธ์ คือ 1) พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อบริหารบุคลากรตามแนวพุทธศาสตร์โปร่งใส 2) ปฏิรูประบบการจัดสวัสดิการ ความเป็นอยู่ ความสุข และงานวินัยตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ 3) ยกระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ด้านการบริหารทั่วไป 2 กลยุทธ์ คือ 1) พัฒนาเครือข่ายการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวคิดทางพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ 2) พัฒนาระบบสมรรถนะคนเฝ้าฝัน ร่วมกับแนวคิดทางพุทธศาสตร์เพื่อการประสานงานหน่วยงานอื่น

3. ผลการประเมินรับรองรูปแบบกลยุทธ์ที่สร้างขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แบ่งเป็นด้านความเหมาะสม (4.45) และความเป็นไปได้ (4.31)

ตารางที่ 2 ผลการประเมินรับรองรูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก

กลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน		ค่าเฉลี่ย	ส่วน	
		เบี่ยงเบน	แปลผล		เบี่ยงเบน	แปลผล
		มาตรฐาน			มาตรฐาน	
1. การบริหารวิชาการ	4.48	0.55	มาก	4.38	0.58	มาก
2. การบริหารงบประมาณ	4.37	0.59	มาก	4.25	0.70	มาก
3. การบริหารบุคคล	4.40	0.64	มาก	4.30	0.70	มาก
4. การบริหารทั่วไป	4.53	0.51	มากที่สุด	4.30	0.70	มาก
รวมเฉลี่ย	4.45	0.56	มาก	4.31	0.65	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินรับรองรูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก มีความเหมาะสมในภาพรวมระดับมาก (4.45) และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก (4.31)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพบว่าสถานศึกษามีความต้องการในการนำแนวพุทธศาสตร์และเทคโนโลยีสร้างสรรค์มาใช้ในการบริหารในระดับมาก โดยจุดอ่อนหลักคือการบริหารวิชาการ รองลงมาคือการบริหารบุคคลและงบประมาณ ส่วนการบริหารทั่วไปถือเป็นจุดแข็ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Aiempaya et al. (2022) ที่พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนเนื่องจากมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนส่วนใหญ่เกิดจากการร่วมมือร่วมใจของคนในพื้นที่จัดตั้งโรงเรียนขึ้นมา ในส่วนของการบริหารวิชาการ บุคลากร และงบประมาณ เป็นจุดอ่อนเนื่องมาจากที่ครูมีภาระงานมากทั้งข้อจำกัดของอัตรากำลัง งบประมาณ ที่ได้รับการจัดสรรตามรายหัวนักเรียนโดยการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลขึ้นอยู่กับจำนวนผู้เรียนและนโยบายการควบคุมโรงเรียน (Thailand Development Research Institute, 2015) จึงส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ

2. ผลการพัฒนารูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก มีกลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์ ได้แก่

ด้านการบริหารวิชาการ 3 กลยุทธ์ ประกอบด้วย 1) ยกกระดับประสิทธิภาพการนิเทศการศึกษา โดยผสมผสานหลักทางพุทธศาสตร์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Laongam (2022) ที่พบว่าการนิเทศต้องมีการสื่อสารที่ชัดเจนและกัลยาณมิตร ซึ่งมีผลต่อการทำงานของครู 2) พัฒนาผู้เรียนด้วยการวิจัยตามหลักจริยธรรมและผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้เกิดทัศนคติเชิงบวกต่อการวิจัย (Jennifer et al., 2020) รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มประสิทธิภาพ 3) พัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมีจริยธรรม ที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตระหนักถึงการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม (Inthanon, 2020)

ด้านการบริหารงบประมาณ 3 กลยุทธ์ ประกอบด้วย 1) ปฏิรูปการใช้จ่ายและงบประมาณอย่างเป็นระบบตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ เน้นความโปร่งใสและความรับผิดชอบทางการเงิน การใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดทำและติดตามงบประมาณ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dianto & Idawati (2020) ที่พบว่าการจัดการทางการเงินของสถานศึกษาต้องทำตามระเบียบ และนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยสนับสนุนเพื่อลดเวลาดำเนินการ 2) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสินทรัพย์และการจัดการพัสดุพุทธอัจฉริยะ โดยใช้โปรแกรมที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลและบำรุงรักษาพัสดุ และตรวจสอบได้ (Asyhari et al., 2022) และ 3) ปฏิรูปกระบวนการการจัดหารายได้และผลประโยชน์ ตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ยึดหลักกฎหมายและมาตรฐานจริยธรรม การใช้แอปพลิเคชันจัดเก็บข้อมูล เลือกคนที่มีจริยธรรมในการเข้ามาทำงาน (Ngcobo, 2022)

ด้านการบริหารบุคคล 3 กลยุทธ์ ประกอบด้วย 1) พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อบริหารบุคลากรตามแนวพุทธศาสตร์โปร่งใส ในการกำหนดตำแหน่ง แผนอัตรากำลัง ทะเบียนและการโอนย้าย สอดคล้องกับการวิจัยของ Thaweephum & Lapcharoen (2020) ที่พบว่าผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการคัดเลือกบุคลากรเพื่อให้เกิดการยอมรับร่วมกัน 2) ปฏิรูประบบการจัดสวัสดิการ ความดีความชอบ และงานวินัยตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการยกระดับสวัสดิการ การประเมินความดีความชอบ การควบคุมวินัย ด้วยความยุติธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ndijuye & Tandika (2019) ที่พบว่า ผู้บริหารสามารถสร้างแรงจูงใจ โดยการยอมรับ ชื่นชมให้รางวัลแก่ครูที่มีผลงานดี 3) ยกระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ส่งเสริมการทำงานเชิงบวก การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านสภาพแวดล้อมการทำงานและสภาพจิตใจเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรสอดคล้องกับการวิจัยของ Savolainen et al. (2022) ที่พบว่าทัศนคติเชิงบวกของครูส่งผลต่อความสำเร็จทางวิชาการของนักเรียน และพัฒนาตนเองทางด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

ด้านการบริหารทั่วไป 2 กลยุทธ์ ประกอบด้วย 1) พัฒนาเครือข่ายการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวคิดทางพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน สร้างการสื่อสารที่ยั่งยืน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Andari et al. (2024) พบว่าการจัดการโรงเรียนในยุคดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพควรมีการวางแผน ปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ช่วยพัฒนาวัฒนธรรม และเศรษฐกิจชุมชน ร่วมกันระหว่างโรงเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) พัฒนาระบบสมรรถนะคนเฝ้าฝัน ร่วมกับแนวคิดทางพุทธศาสตร์เพื่อการประสานงานสร้างการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaiyade et al. (2024) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารทั่วไปตามหลักพรหมวิหาร 4 ของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในงานสารสนเทศ ประสานงานความร่วมมือเกี่ยวกับข้อมูลร่วมกัน

3. ผลการประเมินรูปแบบกลยุทธ์ที่สร้างขึ้นพบว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมาก ซึ่งอาจเนื่องมาจากกลยุทธ์เหล่านี้เชื่อมโยงกับการบริหารทุกด้าน โดยข้อมูลมาจากครูผู้สอน และผู้บริหารที่ต้องการพัฒนางานและพัฒนาผู้เรียนทั้งประสิทธิภาพให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการพัฒนาทางด้านคุณธรรมจริยธรรม กลยุทธ์ที่บูรณาการขึ้น จึงเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนขนาดเล็กในประเทศไทย ซึ่งต้องการพัฒนาทั้งความเจริญทางวัตถุและจิตใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sakiman & Yasin (2023) ที่พบว่าจริยธรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากงานวิจัยสามารถนำเสนอกลยุทธ์ทางด้านการบริหาร 4 ด้าน ดังนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก

จากภาพที่ 2 รูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการการบริหารสถานศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์กับเทคโนโลยีสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก มีกลยุทธ์หลัก จำนวน 11 กลยุทธ์ ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ 3 กลยุทธ์ คือ 1) ยกระดับประสิทธิภาพการเรียนการสอนโดยผสมผสานหลักสูตรทางพุทธศาสตร์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ 2) พัฒนาผู้เรียนด้วยการวิจัยตามหลักจริยธรรมและผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์ และ 3) พัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมีจริยธรรม ด้านการบริหารงบประมาณ 3 กลยุทธ์ คือ 1) ปฏิรูปการใช้เงินและงบประมาณอย่างเป็นระบบตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ 2) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสินทรัพย์และการจัดการพัสดุพุทธอัจฉริยะ และ 3) ปฏิรูปกระบวนการจัดการรายได้และผลประโยชน์ตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ด้านการบริหารบุคคล 3 กลยุทธ์ คือ 1) พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารบุคลากรตามแนวพุทธศาสตร์โปร่งใส 2) ปฏิรูประบบการจัดสวัสดิการ ความดีความชอบ และงานวินัยตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ 3) ยกระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามแนวพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ ด้านการบริหารทั่วไป 2 กลยุทธ์ คือ 1) พัฒนาเครือข่ายการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวคิดทางพุทธศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์ 2) พัฒนาระบบสมรรถนะคนเฝ้าชัน ร่วมกับแนวคิดทางพุทธศาสตร์เพื่อการประสานงานหน่วยงานอื่น ผลการประเมิน

พบว่ากลยุทธ์นี้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ระดับมาก เหมาะสำหรับการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กในบริบทของประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การบริหารวิชาการมีความต้องการมากที่สุด หน่วยงานระดับนโยบาย เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรสนับสนุนด้านการนิเทศ การวิจัย และการใช้สื่อดิจิทัล โดยผสมผสานเทคโนโลยีสร้างสรรค์และหลักพุทธศาสตร์

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า รูปแบบกลยุทธ์เชิงบูรณาการมี 11 กลยุทธ์ ครอบคลุมการบริหารทุกด้าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถปรับใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในระดับสูง ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสามารถนำไปใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีงานวิจัยศึกษากลยุทธ์เฉพาะด้าน เช่น ด้านการนิเทศ การพัฒนาผู้เรียนด้วยการวิจัย การพัฒนาสื่อและแหล่งการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดผลทั้งทางความรู้และจริยธรรม

2. ควรมีการศึกษาวิจัยการพัฒนากลยุทธ์ทางด้านการบริหารงานบุคคล การพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพทำงานได้อย่างหลากหลายในโลกแห่งการพลิกผัน (VUCA World)

3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาต่อยอดจากกลยุทธ์เพื่อนำไปใช้ในการสร้างระบบสารสนเทศหรือแอปพลิเคชันเพื่อการบริหารงบประมาณ เช่น งานที่เกี่ยวข้องกับการยืม คืน พัสดุ

References

- Aiemphaya, K., Noymanee, N., Onkasem, P., Anukulwech, A., Raso, D. (2022). The small schools: Issues to be decided. *The Journal of Sirindhornparithat*, 23(1), 315–329.
- Andari, S., Roesminingsih, & E., Trihantoyo, S. (2024). Community-Based School Management Model Development in The Digital Era. *Studies in Philosophy of Science and Education*, 5(1), 32–40.
- Announcement on the National Strategy (2018–2037). (13 October 2018). *Thai Government Gazette*. Volume 145, Section 82A, 8–10.

- Asyhari, M. S., Akhyak, N. N., Ngainun & Maftukhin, A. P. (2022). Asset Management Based on Wealth Management in an Effort to Increase Funding for Islamic Boarding School Education. *International Journal of Social Science and Education Research Studies*, 2(12), 854–863.
- Chaiyade, S., Srisuthamniwith, P.K. & Udorn Uttaro. P.M. (2024). The Guidelines for General Administration based on Brahnavihara 4 of Primary School Administrator in Muang District Nakhon Sawan Province. *Journal of Bovorn Multi-Education and Human Social Sciences*, 5(1), 354–367.
- Chamnaekaw, W., & Podapol, C. (2024). Administrative Work According to Sankhahavatthu 4 Principles of Educational Institute Administrators Under Loei Primary Educational Service Area Office 1. *Ratanabuth Journal*, 6(1), 561–574.
- Choomponla, C., Phongphinyo, P., & Lasak, P. (2014). *A Case Study Successful Model of Education Management in Small Schools in Norrtheast of Thailand*. The Thailand Research Fund (TRF).
- Dianto, D. & Idawati, I. (2020). Business Education Funding Partnership. *Proceeding International Conference on Culture, Language and Literature IC2LC Medan – Indonesia*, 30th January 2020, pp 336–344.
- Faisong, S., Klomku, L. (2022). Dharma Principle for Creating an Organization of Happiness at Work. *Journal of MCU Nakhondhat*, 9(6), 131– 143.
- Hakan, K., Hasan, E., & Melih, E. (2016). Technology Leadership of Education Administrators and Innovative Technologies in Education: A Case Study of Çorum City. *Universal Journal of Educational Research*, 4, 140–150.
- Inthanon, S. (2020). *Digital Empathy. Walk on Cloud Child and Youth Media Institute*.
https://cclickthailand.com/wp-content/uploads/2020/04/digital_empathy.pdf
- Jennifer M.O., Crystal, C.M. (2020). Teachers as Researchers: Skills and Challenges in Action Research Making. *International Journal of Theory and Application in Elementary and Secondary School Education (IJTAESE)*, 4(2), 95–104.
- Laongam, W. (2022). *Coaching supervision of omnoisophonchanupathum school under the secondary educational service area office samut Sakhon samut songkharm* [Master's Thesis, Silpakorn University].

- Mader, A., & Eggink, W. (2014). A design process for creative technology. In DS 78: *Proceedings of the 16th International conference on Engineering and Product Design Education (E&PDE14), Design Education and Human Technology Relations*. University of Twente, The Netherlands, 568–573.
- Ministry of Education (2021). *Guidelines for implementing the criteria and methods for evaluating the positions and qualifications of teachers and educational personnel in the teaching position*. Ministry of Education.
- Naser, A. (2020). Exploring Perceptions of Education Experts Regarding “Creative School” and Its Leadership Role in Public Education. *International Education Studies, Canadian Center of Science and Education*, 13(5), 132–142.
- National Education Act of (No.3) B.E. 2553. (22 July 2010). *Thai Government Gazette*. Volume 12, Part 127 A, 45.
- Ndijuye, L. G., & Tandika, P. B. (2019). Timely promotion as a motivation factor for job performance among pre-primary school teachers: Observations from Tanzania. *Erken Çocukluk Çalışmaları Dergisi*, 3(2), 440–456.
- Ngamprakhon, S. (2017). Buddhist Educational Administration: The Concept Theory and Integration. *Journal of Educational Innovation and Research*, 1(2), 103–116.
- Ngcobo, GK. (2022). The impact of procurement processes on service delivery in high schools: a case study of Queensburgh high schools in KwaZulu-Natal. doi: 10.51415/10321/4269.
- Office of the Basic Education Commission. (2023). Information from the Educational Administration Information System. <https://data.bopp-obec.info/emis/>
- Office of the Education Council. (2017). *The National education plan B.E. 2560–2579 (2017–2036)*. Office of the Education Council.
- Sakiman, J.B., Yasin, M. (2023). Importance of Ethics of Education Management. *International journal of academic research in business & social sciences*, 13(12), 4940–4951.
- Savolainen, H., Malinen, O. P., & Schwab, S. (2022). Teacher efficacy predicts teachers’ attitudes towards inclusion—a longitudinal cross-lagged analysis. *International journal of inclusive education*, 26(9), 958–972.
- Thailand Development Research Institute. (2015). Solutions to the Problem of Small Schools. <https://tdri.or.th/wp-content/uploads/2015/07/TDRI-Report-march-web-preview.pdf>

- Thaimit, S. (2015). Buddhist Principle on Administration and Buddhist Ethics Leadership. *MBU Education Journal: Faculty of Education Mahamakut Buddhist University*, 3(2), 13–24.
- Thaweephum, L., & Lapcharoen, S (2020) A Study of Conditions and Problems of the Personnel Management According to Teachers Perceptions of the 25th School Network under BuengKum District Bangkok. *The 12th NPRU National Academic Conference Nakhon Pathom Rajabhat University, Nakhon Pathom, Thailand*, 9 – 10 July 2020, p 3108–3116.
- Tianchaitat, M. (2021). *Academic management strategies of elementary schools in Phetchaburi province based on the concept of community capacity building competencies* [Master's thesis, Chulalongkorn University].